

burde i de snart 9 Aar, de have arbejdet, have nedfældet et Billede af deres Virksomhed ved at lære Skatteyderne at gøre Selvangivelse. Det have de ikke gjort. De have tværtimod afskrækket dem derfra. At Skatteraadene nu ere ene om denne Forsyndelse, vil jeg ikke paastaa. Maaske kunne de ministerielle Embedsmænd, der have udarbejdet Selvangivelsesskemaerne, have en Del af Skylden. Jeg hører til dem, der mene, at Skatteraadene meget godt kunde undværes, og der er mange, der mene det samme. Jeg skal ikke trætte Tinget med Citater af Blade og Tidsskrifter, men blot tillade mig med den højtærede Formands Billigelse at opløse en ganske kort Udtalelse fra de forenede Sogneraadforeningers Formand. Han skriver: „I øvrigt mener jeg ogsaa, at Skatteraadene kunde undværes uden Skade. Ved at lade Sogneraadene beregne Skatten (imod Betaling) og ved at lade Overskatteraadet tage Arbejdet med Hensyn til eventuelle Klager m. m. vilde den ret kostbare Institution godt kunne undværes.“ Jeg kan fuldt ud slutte mig dertil. Det ærede Medlem fra Randers udtalte sig i lignende Retning, og det samme gøre de tre Mindretal i deres Betænkning.

Saa gælder det om, hvad der skal sættes i Stedet for, thi der maa selvfølgelig være nogen Kontrol. Jeg mener, at det første, man kunde gøre, var at bilægge det Selvangivelsesskema, der bliver tilsendt hver enkelt Skatteyder, med et Udregningsskema, hvorpaa han kunde udregne sin Skatteindtægt; altsaa et lignende Skema som det, vi bruge ved Kommuneligningen ved Kildeartsbeskatningen, saaledes at der var Rubrikker for Kapitalformue, faste Ejendomme, Embedsindtægt, Pensionsindtægt og al anden Indkomst, Naturalydelse, Lejefgift, Gæld, Forsikring o. s. v., det kunde specificeres meget mere endnu. Naar Folk fik et saadant Skema tilsendt, kunde de lettere beregne deres Indtægter og Udgifter og derefter beregne deres skattepligtige Indtægt. Det nytter ikke at sende Folk et Skema som det nuværende Selvangivelsesskema, der egentlig kun forlanger opgivet en Totalsum for Indtægt og Formue og saa giver en hel Mængde Regler. Det kan være meget vanskeligt for Sogneraadene og Skatteraadene at hitte ud af disse Beskrivelser af Indtægter og Udgifter; men endnu værre er det for den enkelte ganske uforstaaende Skatteyder at hitte ud af, hvad der i Grunden menes her og der. Se de derimod et Skema med saadanne Overskrifter, som jeg har nævnt, hvorunder de kunne henføre deres Indtægter og Udgifter og gøre deres

Fradrag og Tillæg, finde de lettere ud deraf; de behøve dog ikke, for at deres Selvangivelse skal blive tagen for gyldig, at indsende dette Udregningsskema, men blot at indsende selve Skemaet. Skulde Angivelsen dog ikke blive tagen for gyldig, kunde vedkommende medtage dette Skema ved Eftersynet af hans Skatteansættelse, og saa kunde han der godtgøre, hvorledes han var kommen til det Resultat, og Skatte-ligningsmyndighederne kunde paa Skemaet for ham paapege de Fejl, han havde begaaet. Paa den Maade forekommer det mig, at det vilde være muligt at opdrage Skatteyderne til at give en nogenlunde rigtig Selvangivelse; men det er noget, som vi slet ikke have naaet ved den nuværende Maade at forlange Folks Selvangivelse paa. Den ærede Ordfører (Jørgen Jensen) klagede over, at Selvangivelsernes Antal var aftaget, og Ministeren gjorde det ogsaa. Der kan naturligvis diskuteres om, hvorvidt denne Beskatningsmaade, dette Posekigeri er rigtigt eller ikke rigtigt. Men hvis vi skulle have Posekigeri — og jeg antager næsten ikke, vi blive fri for det —, mener jeg, det er bedre at faa et rigtigt Posekigeri end at faa saadant noget, som at Folk kun aabne Posen halvt, saa man faar et lille Indblik deri. Det giver Anledning til Mistanke baade fra dem, hvis Poser der skal kiges i, og fra dem, der mene, at der burde have været kiget bedre i den Pose. Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 59 om, at der maatte blive givet en særlig Rubrik paa Skemaet til at anføre i, hvad Naturalnydelse man har af Ejendommen, kan jeg give min Tilslutning; men jeg mener, det er ikke nok med det; der maa et ganske anderledes stort og fyldigt Skema til for at udfinde Indtægten. Og det forekommer mig ogsaa, at jeg der er fuldstændig enig med den højtærede Finansminister, der udtalte sig saadan i Eftermiddags, at det kunde han ogsaa ønske. Paa den Maade, jeg har foreslaaet det, vilde det altsaa fremtidig blive saaledes, at Folk godt kunne indgive deres gyldige Selvangivelse, uden at Udregningsskemaet medfølger; det bliver slet ikke nogen Tvang. Vi have i den Kommune, hvor jeg har været Sogneraadformand i en Del Aar, baaret os saadan ad, at naar vi have ansat Folk i Formue og Indkomst i Anledning af Statsskatten, have vi haft en Protokol indrettet paa samme Maade som Ligningsblanketterne til Kommuneskatten, og saa have vi udfundet hver enkelt Skatteindtægt — altsaa for deres Vedkommende, der ikke have gjort Selvangivelse — ved